

maa jo være vore Naboer, — hverken have Villie dertil eller endogsaa selv ville være tjente dermed. Hvad Befæstningen nærmest er paaregnet at skulle gjøre, er at afværge Angreb paa Landet ved at tvinge Fjenden til at gjøre store Forberedelser, og ligesaameget Landbefæstningen som Søbefæstningen. Ganste vist er det blevet modsagt af flere ærede Medlemmer her i Salen, men det har ikke kunnet røkke min Overbevisning om, at vi ganste sikkert ere bedre betryggede ligesoverfor Magter, der have Interesse i at bryde vor Neutralitet, naar vi selv kunne forsvare os, selv kunne gjøre Modstand i lang Tid. Der er ogsaa talt meget tvivlende om den Hjælp, vi ville kunne faae i saa Tilfælde. Ja, hvis Hjælpen kun skulde ydes af Venstab mod os, vilde jeg indrømme det, saa kunde det være tvivlsomt; men det er jo aabenbart, at under en saadan Forvikling, hvor een Magt vil søge at komme i den mere gunstige Stilling, som Besættelsen af Dele af Danmark vil kunne medføre, ville andre Magter have samme Interesse i at forhindre det. Jeg kan ogsaa her nævne et Exempel. Det var ikke af Venstab for os, at Hollænderne hjalp os i 1659; men da fik vi den Understøttelse netop i det Nieblit, da Kjøbenhavn var alene tilbage, og det gjaldt om at holde Byen. Den kunde naturligvis heller ikke have holdt sig udover en vis begrændset Tid, hvis ingen Understøttelse var kommen, men den fik vi, og det Samme kan blive Tilfældet en anden Gang.

Hvad nu de Indvendinger angaar, som ere søgte af rent militære Grunde, er det jo forskjelligt, der have været paa Tale, der er Bevogtningen i Fredstid, Besættelsen i Krigstid, Vandforsyningsspørgsmaalet, Provianteringsspørgsmaalet; alle disse Spørgsmaal have naturligvis stor Vigtighed, men jeg kan kun gjen tage, hvad jeg har sagt, at disse Spørgsmaal ikke kunne forhandles uden i et Udvalg. Der er dernæst ogsaa udtalt den Mening, at Etableringen af en Fæstning ved Kjøbenhavn skulde binde Felt hæren til Kjøbenhavn. Efter Regjeringens Mening er det Modsatte Tilfældet. Naar Hæren intet Støttepunkt har, vil det gaa den med Hensyn til Kjøbenhavn, som det vil gaa Flaaden, naar der ingen Søbefæstning er, den tør ikke forlade sin Operationsbasis, fordi et mindre Korps vil kunne afstære den fra dens Fornødenheder. Ere vi reducerede til det ubeligste Tilfælde, at der gjøres Angreb paa Sjælland, og vi ikke have noget som helst andet Mandskab herovre end det, der kan faaes fra selve Øerne, vil der dog være en Mulighed for, at vi kunne forsvare os, naar Fæstningen etableres, en Mulighed for at forsvare os, selv i ikke saa ganste kort Tid, hvilket vil være umuligt, naar vi ikke have en saadan Fæstning. Det maa jeg være fuldstændig enig med det ærede

6te Medlem for Kjøbenhavn (Blom) i, at en Feltbefæstning omkring Kjøbenhavn er en ringe Foranstaltning. Det er nemlig ikke muligt at føre den saa langt ud, at man kan være dækket mod Bombardement. Efter de Planer, der ere udarbejdede, vil man ikke kunne dække Kjøbenhavn ved en Feltbefæstning mod Bombardement, og naar man ikke kan det, og Bomberne strax kunne begynde at flyve hele Byen over, tvivler jeg paa, at den holder sig ret længe. Som jeg allerede har bemærket tidligere, er det ikke først, efter at hele Befæstningen er bleven færdig, at man kan have Nytte af den. Enhver Afsløtning af den, som er færdigbygget, vil gjøre det saa meget lettere i hvert Fald at fuldende det Øvrige feltfortifikatorisk, og vi kunne da gjøre det saa meget desto bedre. Bygningen af Sveinten paa venstre Fløi vil gjøre det lettere at etablere Forsvaret af det Øvrige. Der er en anden Art af Bemærkninger, der ere fremkomne, Bemærkninger, der gaa i en modsat Retning, og som altsaa sige, at der er forlangt for Lidt i Lovforslaget. Der er intet Medlem, som i det Hele har forlangt en Forøgelse paa alle Punkter, men der er ikke saa ganste saa Medlemmer, der have forlangt det paa forskjellige. Der er for det Første det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Clausager), som jeg mindre havde ventet at træffe der. Han ønsker et Støttepunkt ved Nyborg. At dette kunde være gavnligt, vil jeg gjerne tro, men man maa selvfølgelig passe ikke at sprede sin Styrke for meget. Det er imidlertid her med Hensyn til, hvad det er forlangt, mere væsentligt at omtale Flaadens Materiel. Og jeg vil da her først vende mig til det ærede 9de kongevalgte Medlem (Luzen) og blot bemærke, hvad jeg glente at svare igaar, at den Forandring, han foreslaar i Sammensætningen af Flaaden, at en større Korvet bliver remplaceet af et mindre Pantserstib, har jeg i og for sig ikke Noget imod. Men det er jo ikke saaledes i sine Enkeltheder; at det skal fastslaaes her, hvad Flaaden skal bestaa af i de kommende Aar. Det maa selvfølgelig bedst afgjøres, efterhaanden som Etbene skulle bygges, og altsaa med den rette Hensyntagen til de Fremskridt, der da ere gjorte. Derimod vare de Udtaleser, der kom fra det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Carstensen) af en mere radikal Natur, og jeg kan ikke negte, at de for saa vidt forbausede mig noget, som jeg synes, at de vare overordentlig forskjellige fra, hvad de vare sidst, jeg hørte det ærede Medlem. Jeg var noget forundret ved at erindre, at det var igaar og ifor-gaars, vi hørte det ærede Medlem. Da var han dog i det Hele ret vel fornøjet med, hvad der var foreslaaet; kun, sagde han, var det vel Lidt. Men idag var det helt anderledes. Idag foreslog det ærede Medlem, at der skal bygges, foruden det, jeg har forlangt, 3 større og 1 mindre Pantser-